31 Οκτωβρίου 2018

«Ιατρική και ανθρώπινο πρόσωπο» στο «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει…»

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Πολυμέσα - Multimedia

Για να αποκτήσει σχέσεις εμπιστοσύνης ο ασθενής με τον γιατρό, δεν παίζουν ρόλο ούτε τα πτυχία, ούτε οι σπουδές. Ένας άνθρωπος εμπιστεύεται εκείνον που τον ακούει, του δίνει προσοχή και του δείχνει ενδιαφέρον.

Στο "Ενοριακό Αρχονταρίκι" του προγράμματος «ΕΝΟΡΙΑ εν δράσει...» του Ιερού Ναού Ευαγγελιστρίας Πειραιώς, ο Δρ. Θεολογίας, Μουσικολόγος και Συγγραφέας κ. Ηλίας Λιαμής, φιλοξένησε την Δευτέρα 29 Οκτωβρίου, τον Αναπληρωτή Διευθυντή του Ωνάσειου Καρδιοχειρουργικού Κέντρου κ. Θανάση Δρίτσα, Ιατρό, Συνθέτη και Συγγραφέα, σε μια συζήτηση με θέμα: «Ιατρική και ανθρώπινο πρόσωπο».

Γιατρός και ασθενής

Καίριο θέμα στην άσκηση της ιατρικής, την σωστή διάγνωση και την παροχή της αντίστοιχης θεραπευτικής αγωγής, αποτελεί η σχέση γιατρού και ασθενή.

Η σχέση αυτή γίνεται πιο απρόσωπη, σύμφωνα με τον κ. Δρίτσα. Απομακρύνονται γιατρός και ασθενής και ανάμεσα τους μπαίνουν πράγματα, συχνά περιττά.

Όπως επίσης έχει διαταραχθεί και η επικοινωνία γιατρού και ασθενή. Ένας από τους κύριους λόγους που αυτό συμβαίνει, είναι γιατί οι γιατροί δεν διδάσκονται επικοινωνία.

Στην ιατρική εκπαίδευση δίνουν μεγαλύτερη έμφαση στην ανατομία, την φυσιολογία, τον τρόπο που λειτουργεί ο οργανισμός, παρά στην επικοινωνία γιατρού και ασθενή που είναι το μεγαλύτερο κομμάτι της δουλειάς του γιατρού.

Η συνεισφορά της τεχνολογίας εξάλλου, όπως τόνισε ο κ. Δρίτσας, είναι μεγάλη,

αλλά δεν μπορεί να υποκαταστήσει την επικοινωνία που περιλαμβάνει την λήψη του ιστορικού, της προσωπικής ιστορίας του ασθενούς, η οποία σε ένα 85% των περιπτώσεων σου δίνει την διάγνωση.
«Το ιστορικό είναι ένα αφήγημα. Ακόμα και το πως λέει ο καθένας την ιστορία της αρρώστιας του, έχει μεγάλη αξία για να μπει η σωστή διάγνωση.
Άρα το πιο σημαντικό είναι να μάθω ν΄ ακούω. Το σπουδαιότερο κομμάτι της επικοινωνίας είναι η ακρόαση.
Ο άνθρωπος που δεν ακούει δημιουργεί μια απόσταση. Αυτό δεν βοηθάει στο χτίσιμο της σχέσης εμπιστοσύνης.»
Για να αποκτήσει σχέσεις εμπιστοσύνης ο ασθενής με τον γιατρό, δεν παίζουν ρόλο ούτε τα πτυχία, ούτε οι σπουδές, υπογράμμισε. Ένας άνθρωπος εμπιστεύεται εκείνον που τον ακούει, του δίνει προσοχή και του δείχνει ενδιαφέρον.
Σε άλλο σημείο, ο κ. Δρίτσας έκανε μία ακόμη σημαντική επισήμανση. Κανονικά, είπε, θα έπρεπε να είναι απαγορευμένη και διαβλητή πράξη να διαφημίζεται η ιατρική. Σήμερα όλα τα έντυπα διαφημίζουν φάρμακα και σε όλες τις προληπτικές καμπάνιες υπάρχουν από πίσω οι εταιρείες που διαφημίζουν τα προϊόντα τους.
Συνεχίζοντας τόνισε κάτι που δεν είναι ιδιαίτερα γνωστό και αφορά στο εύρος της πρόληψης. Η Ευρωπαϊκή Καρδιολογική Εταιρεία λοιπόν, έχει εντάξει στο πακέτο της πρόληψης, εξίσου τους ψυχοκοινωνικούς παράγοντες.
Είναι και αυτοί παράγοντες κινδύνου που σημαίνει ότι αξίζει να ασχοληθούμε με τον ψυχισμό και την σχέση που έχει η ψυχή και ο νους με το σώμα.
«Ο μέσος γιατρός ασκεί την ιατρική με γνώμονα ότι ψυχή και σώμα είναι διαφορετικά πράγματα και ότι η ψυχή είναι υπόθεση μόνο των ψυχιάτρων ή των ιερέων και η ιατρική και το σώμα δουλειά των γιατρών.
Σύμφωνα με τον Παγκόσμιο Οργανισμό Υγείας οι κυριότερες αιτίες θνητότητας του πληθυσμού είναι το τσιγάρο, οι ψυχοκοινωνικοί παράγοντες, η φτώχια και η κοινωνική ανισότητα.»
Εξηγώντας, ανέφερε ότι όπου υπάρχει μεγάλη κοινωνική ανισότητα, δηλαδή κοινωνίες με μεγάλη διαφορά μεταξύ του ανώτατου και του κατώτατου μισθού, εμφανίζουν μεγαλύτερη θνητότητα, σε σχέση με κοινωνίες που είναι μεν φτωχές, αλλά οι μισθοί δεν διαφέρουν πολύ.
Και το διευκρίνισε λέγοντας ότι η κοινωνική ανισότητα πυροδοτεί μηχανισμούς στρες και ανταγωνιστικότητας, που συμβαδίζουν με κακή υγεία.
Σχετικά με όσους πιστεύουν ότι ψάχνοντας από μόνοι τους στο διαδίκτυο θα βρουν τα πάντα για την ασθένεια τους, ο κ. Δρίτσας ανέφερε ότι είναι πολύ επικίνδυνο, γιατί στο internetυπάρχει πολύ σαβούρα, όπου δεν φιλτράρεται η πληροφορία.
Πρότεινε δε όσοι αναζητούν πληροφορίες στο διαδίκτυο να καταφεύγουν στις ιστοσελίδες των επιστημονικών εταιρειών, όπως η Ελληνική Καρδιολογική Εταιρεία που έχουν κείμενα που απευθύνονται στο ευρύ κοινό και έχουν

επιστημονική εγκυρότητα.

Ψυχική υγεία

Λαμβάνοντας υπόψη τα παραπάνω, η συζήτηση πέρασε στο θέμα της ψυχικής υγείας και την σημασία της πίστης.

Σύμφωνα με τον κ. Δρίτσα, οι άνθρωποι που έχουν πίστη, όχι κατ' ανάγκη θρησκευτική, έχουν μια μεγαλύτερη δυνατότητα να βγαίνουν μέσα από τις δυσκολίες κι έχουν καλύτερη έκβαση.

«Εδώ ως πίστη εκλαμβάνεται μια θεωρία πνευματικότητας, ότι ο κόσμος και η ζωή μας δεν είναι μόνο το υλικό κομμάτι. Η οποία φαίνεται ότι βοηθάει πολύ στην έκβαση μιας ασθένειας και στο να δημιουργεί αισιοδοξία.

Και η θετική σκέψη και η αισιοδοξία, πάντα σχετίζονται με καλύτερη έκβαση.»

Μουσική και θεραπεία

Τελευταίος σταθμός της συζήτησης, η συνεισφορά της μουσικής στην θεραπεία των ασθενών.

Η μουσική μπορεί να αποτελέσει ένα συμπλήρωμα στη θεραπεία των ασθενών. Σε μια μονάδα εντατικής θεραπείας, στην μετεγχειρητική ανάρρωση, στην ανακούφιση του πόνου, στην ελάττωση του στρες, είναι ένα πραγματικό φάρμακο.

Μέσα από την έννοια της μουσικοθεραπείας, που είναι μια επιστήμη πλέον, επιδιώκεται η απελευθέρωση της δημιουργικής έκφρασης του ασθενούς. Αυτή η απελευθέρωση είναι ένα θεραπευτικό γεγονός.

Και όπως είπε κλείνοντας την πολύ ενδιαφέρουσα και επιμορφωτική βραδιά:

«Όταν ακούμε μια μουσική που μας αρέσει και είναι πολύ ευχάριστη και μας ταξιδεύει και ονειρευόμαστε, τότε πονάμε λιγότερο, έχουμε χαμηλότερη πίεση, είμαστε πιο ήρεμοι, ανεβαίνει το οξυγόνο που κυκλοφορεί στο αίμα μας. Αυτά είναι όλα μετρημένα πλέον.

Ακόμη, ο χορός είναι μια ολοκληρωμένη μορφή θεραπείας, γιατί μετέχει και ο νους και το σώμα. Γι' αυτό κι θεωρείται πιο ευεργετικό να μπει κανείς σε τάξεις χορού.»

Του Σταμάτη Μιχαλακόπουλου

Την συζήτηση μπορείτε να παρακολουθήσετε εδώ: